VIRIS ILLUSTRISSIMIS,

OMNIUM ORDINUM

ORNATISSIMIS,

PIETATE, JUSTITIA, PATRIÆ AMORE, SAPIENTIA,

SUMMO IN ÆGROTANTES STUDIO

SPECTATISSIMIS,

MAGNI NOSOCOMII PARISIENSIS

GUBERNATORIBUS VIGILANTISSIMIS,

QUORUM TUTELAM ET BENIGNITATEM

PER ANNOS OCTODECIM EXPERTUS,

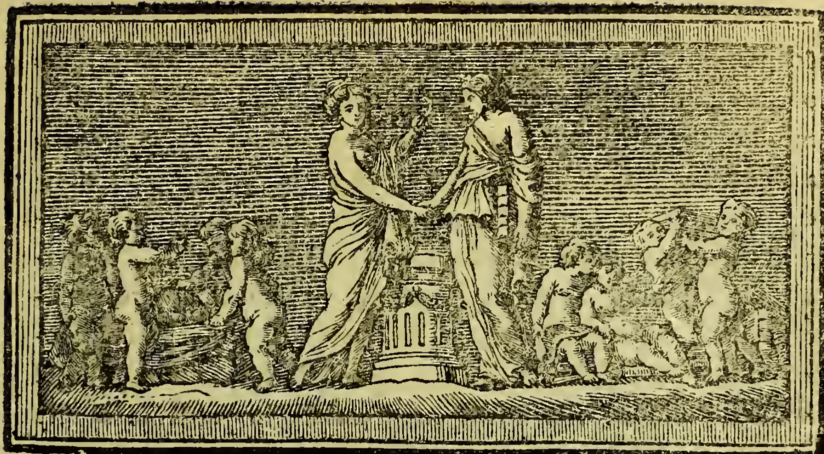
HAS SUORUM LABORUM PRIMITIAS

IN ÆTERNUM GRATI ANIMI MONUMENTUM

VOVET, DICAT ET CONSECRAT

OBSEQUENTISSIMUS

J. P. LE ROUGE.

DISSERTATIO ANATOMICO-CHIRURGICA

DE

PERFECTA INGUINALIS HERNIÆ SIMPLICIS CURATIONE.

§. I.

In abdomine, ampliſſimâ humani corporis cavitate, varia continentur viſcera quæ præſertim digeſtioni, ſecretionibus & generationi dicantur; quò magìs ad vitam neceſſaria, eò, ſi lædantur, imminentius inſtat periculum; hinc graviſſimæ judicantur Herniæ. Infantes lacrymis & vagitibus, juvenes duris laboribus, ſenes inter vitæ tædia, fœminæ graviditatis

& parturitionis inter dolores, miſeri perpetuâ defatigatione obrupti, diviteſque molli otio languentes, huic teterrimo morbo obnoxii ſunt; cui ſanando inſudârunt ex omni ævo artis periti. Sed, proh dolor! lento pede ars incedit. Quotidiè videntur agyrtæ, auri fame preſſi, ſcientiæ vacui, ægrorum fiduciam eludere, illos miris modis dilacerare, & aliquando, horreſco referens, nefariis & lethalibus armis laceſſere. Immortales claruerunt Auctores quorum veſtigia ſi premantur, munitiſſima ad hernias curandas via aperietur. Felices! nimiùm felices! ſi tantis operibus aliquid in poſterum addere nobis datur.

§. I I.

Tumor, à prolapſu partium in abdomine contentarum, efformatus, Hernia vocatur.

Differunt à ſe Herniæ, ratione loci, partium in tumore contentarum, cauſæ, accidentium, &c.

De inguinali tantùm Herniâ ſimplici tùm completâ, tùm incompletâ, ut pote frequentiori, diſſerere animus eſt; quæ *Enterocele*, quandò inteſtina tumorem efficiunt; quandò omentum, *Epiplocele;* dùm utraque, *Enteroepiplocele* dicitur.

Omnes Herniæ in inguine ortæ, generatìm inguinales nominantur; diſtinguntur ex aperturâ, in annulares & in crurales. Si tantum inguen Herniâ intumeſcat, *bubonocele*, ſi ſcrotum ſimul *oſcheocele*, vocatur tumor.

Ut autem ad propoſitum deveniamus, quædam de Anatomia loci & naturâ morbi ſunt præmittenda.

§. I I I.

EX ANATOMIA.

In utroque inguine duæ reperiuntur naturales aperturæ,

irrumpentibus internis partibus, exitum præbentes, annulus, ſcilicet, & arcus cruralis.

§. IV.

Ex diductione duorum limborum in quos, ſeſqui-pollice priuſquàm in pubem deſinat, dividitur muſculi externi aponevroſis, annulus oritur, obliquè ſitus patentior ſuprà, anguſtior infrà, per quem in viris, vaſa ſpermatica, muſculuſque cremaſter, unà cum cellulari textu, impropriè funiculi tunica vaginalis dicto, educuntur; dùm in fœminis ligamentum rotundum, ſuo pariter cellulari textu concomitante, tranſeat.

§. V.

Arcus cruralis fit ejuſdem aponevroſis orâ inferiori, quæ ſuâ duplicatione intùs aucta, ligamentum mentitur, variis ab auctoribus nuncupatum *ligamentum inguinale*, *Fallopii*, *Poupartii*, atque *Veſalii*, licet de illo Veſalius taceat. De utroque ligamento ſic alloquitur Morgagnius : « Evidentiſſimè comperi, ipſa non » peculiaria ligamenta, ſed unam tendinis ejuſdem (obliqui » externi) muſculi oram eſſe (1). Hocce pſeudo-ligamentum à ſuperiore ilii oſſis ſpinâ ad pubem extenſum; nullam, niſi cum faſciâ latâ, mediantibus fibris aponevroticis firmioribus, connexionem habet; liberumque commeatum, à ſuâ parte poſticâ, quaſi fornicatum, arteriæ, venæ, nervo crurali, tendinibuſque muſculorum pſoæ & iliaci præſtat, arcumque cruralem efformat.

---

(1) Adverſ. III. pag. 2.

Fibrarum aponevroticarum, telæ cellularis, aliarumque partium circumſtantium, implicatione clauduntur arcus ſicut & annulus. Tam mirabilis fabrica impedit quominùs partes in abdomine quaſi liberæ & ſæpè ſæpius vehementer impulſæ faciliùs devolvant, çùm in homine ſtante, ſedente, aut progrediente in inguen delabantur, ibique partes inferiores ſuperiorum mole nimiùm premantur. Inſuper inguen indeſinenter liquore ſeroſo ac pingui, quem glandulæ, vaſa, necnon cellularis textus exſudant, nillibutum, facilè diducitur vel laxatur : indè frequentior inguinalis Hernia.

§. VI.

Peritonæum tranſverſis muſculis adhæret, ſed laxius in inguine quàm in umbilico; media quippè ſubſtantia eò celluloſior & ſpongioſior eſt, quò fit inguine vicinior. Unde, ſi cedant aperturarum oræ, maximè extenditur : indèque illius proceſſus, nimirùm *ſacculus Hernioſus*, qui prolapſa ambit ac continet.

§. VII.

De glandulis, vaſis, telâque cellulari inguinis, ſuperiùs dicta, ſufficiant.

§. VIII.

Involucra inguinum lævia, gracilia, partimque piloſa;

oleoſo quodam humore continuò, ut jam diximus, madefacta, facillimè diſtenduntur.

§. IX.

EX PATHOLOGIA.

PATENTIORES aperturæ §. III, debiliores, ipſarum oræ partes dimotæ & elongatæ cutiſque ultrà modum extenſa, morbum conſtituunt.

§. X.

HERNIARUM cauſæ à pravâ partium diſpoſitione & à niſu quocumque, partes contentas propellente, aperturaſque diſtendente, deſumuntur. Genuina igitur cauſarum diviſio, in diſponentes & determinantes.

§. XI.

CAUSÆ diſponentes ſunt naturales & acquiſitæ.

Priores ſæpè hæreditarias ab oris aperturarum § III. debilioribus, aut à ſitu oſſium iliorum antrorsùm decliviori, pendere conſtat.

Acquiſitæ verò potiſſimùm ex otiosâ, molli ſedentariâque vitâ, habitatione in humidis, victu potuque aquoſo, lacteo & pingui, oriuntur: idcircò quorumdam ordinum Monachis hoc malum adeò frequens. Celeb. Gunzius in ſuo libello de Herniis, eâ de re, ſic alloquitur: *in Monachis crediderim veriſimilem magis cauſam hanc eſſe, quòd perſæpè in genua procumbere coguntur, in quo poſitu annuli muſculorum abdominis preſſioni inteſtinorum quàm maximè expoſiti ſunt.*

Hujusce speciei causæ sunt etiam gestatio, partus, hydrops, &c.

§. XII.

Nisus omnes qui musculorum abdominalium contractionem nimiùm intendunt, accipiantur ut causæ determinantes: accidunt vociferatione, fæcibus alvi nimiùm induratis expellendis, laborioso partu, vomitu, tussi, ponderibus gravioribus attollendis, cursu, saltu, equitatione, tuborum insufflatione, &c. &c.

§. XIII.

Inter causas Herniarum adhuc annumerantur peritonæi dilatatio & ruptura. Prior autem potiùs est effectus; non extenditur enim peritonæum quin annuli columnæ §. IV, aut inguinale pseudo-ligamentum §. V, viscerum impulsui & ponderi cedant. Posterior, nimirùm ruptura, licèt à plurimis admissa, jure negatur; dissectione enim sollicitè inquisita nunquàm apparuit. Hoc tantummodò fieri potest, per accidens, si Hernia vehementer percussa fuerit (1).

§. XIV.

Herniarum simplicium diagnosis.

Ad perfectam Herniarum inguinalium diagnosim, loci, causæ signorumque tumoris certa cognitio sufficit. Primus datur certitudinis gradus, si tumor aperturis §. IV, §. V, descriptis,

---

(1) Platner. pag. 505, art. 794.

respondeat;

respondeat; secundus, si ab allatis §. XI, §. XII, causis, proveniat; denique tertius, si ad signa attendatur, quorum alia sunt intestino, alia omento propria.

Hernia intestinalis tumorem æqualem, circumscriptum, plùs minùsve durum, digitorumque tactui renitentem exhibet; qui, si simplex, ægro supino, facilè versùs interiora, sponte vel taxi, *quodam cum murmure*, repellitur. Ubi omentalis, tumor animadvertitur mollis, inæqualis, doloris expers, intrà abdomen *sine murmure* descendens.

§. X V.

Herniarum simplicium prognosis.

Quemadmodum certum de quolibet morbo judicium medentem decet; sic etiam nihil arduum magìs quàm in Herniis, licèt simplicioribus, rectam elicere prognosim. Cave ne, vanâ spe curationis allucinatus, remerè promittas! Desperandum enim, si Hernia causas disponentes §. XI agnoscat, à longo tempore existat, facilèque retrocedat; si locus tegumentis laxioribus operiatur, ibique parùm cellularis textus occurrat; si nimiùm distendantur aperturæ, ac tandem æger si quodam adversante afficiatur morbo, ut atoniâ ædæmate tussi, &c.

Ramex è contrà, præsertim intestinalis, determinantibus causis §. XII si producatur, recens sit, difficilisque reductionis, æger aliàs floridâ, validâque sanitate fruatur, aut nunc debilis mox se resarciri promittat; partibus in abdomine repositis, si inguen tensum, levi rubro colore donatum, non omni sensu doloris expers remaneat; renixu naturali aperturæ gaudeant oræ; tunc, curatio *radicalis* speranda.

§. XVI.

Ad certiorem prognoſim quædam de ſacculo Hernioſo adnotanda ſuperſunt. Irrumpentes internas partes, ut ſuprà diximus, concomitatur & cingit peritonæum, ſicque ſacculum efformat; qui eò craſſior fit, quò morbus antiquior. Duplicem habet faciem; unam interiorem, levigatam, roreque indeſinenter illinitam, quæ partes prolapſas ambit; alteram externam, celluloſam, vicinis partibus pleiùmque adnexam.

§. XVII.

Nonnulli Auctores celeberrimi, imò obſervationibus fulti, de ſacculi adhæſione, partibus adjacentibus, diverſimodè ſentiunt. Alii contendunt illam non ſemper exiſtere. Tales ſunt Saviard (1), Ledran (2), La Faye (3), Petit (4), Arn.... (5),

---

(1) Obſ. XIX.

(2) Obſ. LVIII.

(3) Not. in Dionis, pag. 324, edit. IV.

(4) Œuv. Poſth. tom. pag. 338. La portion du péritoine, qui forme le ſac, eſt rentré dans le ventre, & a repris ſon niveau avec le reſte du péritoine.

(5) Trait. des Hern. tom. II, pag. 34 & ſeq. 58. & in appendice operis cui titul. *Mém. de Chirurg. in-4. tom.* II, *pag.* 453.

Mauchart (1), Mat. Georg. Pfan (2), qui asseruerunt sacculum ab aperturis § III. perfectè liberum & reductum, partes prolapsas adhuc continentem, aut ipsis agglutinatum pluriès invenisse.

Hancce sacculi sejunctionem, jam pluribus abhinc annis, nos ipsi agnovimus, cadaveris sectione, quam dilucidè perfecit meritissimus Magister l'Héritier.

Sacculi collum, gallicè *collet*, unicum sæpissimè rarò duplex reperitur. Si duobus locis contrahitur sacculus, suam lagenæ figuram in cucurbitinam mutat (3) & novum de suâ libertate subministrat argumentum.

Contrarium viderunt, aut potiùs nunquam huncce sacculi statum perceperunt, plures celeberrimi Auctores inter quos eminent D. Louis (4), Pott (5).

---

(1) In Diss. de Her. incarcer. inter disp. Chirurg. ab Hall. ed. t. III, pag. 86. Item, præsente suprà laudato D^no^ Thibault, cùm bubonoceles operationi in Collegio nostro se offerret cadaver Herniosi, operationem ego perfeci, separatoque sacco interno vasa spermatica, aliâ adhuc membranâ tecta, vidimus. Undè similis conclusio......... 91. In cavum abdominis cum sacco, *integro reposito*, redundet......... Saccus hicce antè foramen annuli in posterùm fluctuans, nec pristinum facilè accipiens tonum ex longâ dilatatione....... 92. Repositus (sacculus) in cavum abdominis non desistit à constitutione periculosâ.

(2) In Diss. de entere oscheocele antiquâ sacci Herniosi restitutione, ejus. tom. pag. 121....... Intestina simul cum involucro suo, saccum intelligo, in abdominis cavitatem retropulsa sunt.......

(3) Arn .... Trait. des Her. tom. II. pag. 90.

(4) Mem. Acad. Reg. Chirurg. vol. IV. Réflex. sur la Hern........ J'ai ouvert un assez grand nombre de cadavres de personnes qui avoient été sujettes à Hernies, même de celles qui avoient été guéries radicalement en portant un bandage : on trouve à toutes le sac herniaire, ou la production du péritoine adhérente naturellement aux parties qui l'environnent.

(5) Je n'ai jamais rien vu, soit dans le cadavre, soit dans le vivant,

Celeber. Gunzius de ſacculi Hernioſi reductione ſic alloquitur in Libell. jam citato : *Saccus , niſi vel recentiſſimum malum ſit , vel ſectione habitâ reſtitui non poteſt..... Saccus , ſi recens Hernia , rarò , ſi antiqua , nunquam reſtituitur.*

Ex iſtâ decertatione , quid ad mentem noſtram ? Cùm illa perrara (1) ſacculi ſeparatio , vel ipſius adhæſio ad abſolutam Herniæ ſimplicis curationem nullius ſit momenti , niſi in methodo Celeb. noſtri Petiti , §. XX. Conſtat enim innumeris obſervationibus (2) , curationem *radicalem* nihilominus obtineri ; licet fiat , vel non , ſacculi reductio.

§. XVIII.

CURATIO.

Ad perfectam Herniarum ſimplicium curationem quæ ſunt naturæ relinquenda , quæ arte tentanda , ſecernere æquè neceſſarium , æquè arduum eſt. *Experientia fallax.* Remediorum jactatoribus nimiùm ne confidas. Hîc inveteratæ Herniæ , causâ molis incurabiles judicatæ , nihilominùs caſu fortuito (3) aut arte peritâ (4) evaneſcere. Ibi recentes ac parvæ conatibus artis legitimâ adminiſtratione adhibitis , reſiſtere videntur. Tantis è tenebris verum accipere ſummus labor.

---

qui puiſſe faire ſuppoſer que cette réduction ſoit poſſible. *Œuv. Chirurg. tom.* I. *in*-4°. *pag.* 383.

(1) Arn.... Mem. Chirurg. *in*-4°. pag. 8. appendicis.

(2) Ambroiſe Paré Lib. VIII, cap. V. Ledran , Obſ. tom. II , p. 16. D. Louis , loco jàm citato.

(3) Quod Clariſſimus Præſes & ego compertum habemus.

(4) Arn..... Trait. des Hern. tom. II , pag. 128 & ſeq.

§. XIX.

Curationi absolutæ obtinendæ, totam impendat artem suam Chirurgus, ut causæ disponentes §. XI, determinantesque §. XII aut mutentur aut vitentur, & locale vitium §. XI, deleatur. Indè pro vario casu varia instituenda curandi norma (1). Pravam corporis habitudinem, in meliorem reducat. Fluidis solidisque attendat, ipsisque diætâ ritè ordinatâ, idoneisque remediis subveniat: functiones læsas, aut restituat aut expeditiores reddat: exercitium regat, aut prohibeat: ægrum supinatum, pro re natâ, cubare jubeat (2). Uno verbo, diversa sit medela pro morbi differentiâ.

§. XX.

Longè distant à scopo qui, ab istis alieni regulis, unicè solliciti de nimiùm patentibus aperturis §. III, atque de peritonæi productione, conantur illas constringere vel obturare aut sacculum destruere, mediante sectione, excisione, cauterisatione, suturâ, ligaturâ cerato filo aut aureo, unde *punctum auratum*, peractâ, causticis (3) & etiam castratione; sed heu! Nihilominùs fiet morbi reditus. Nil valet, nil prodest igitur viæ Hernialis obductio cicatrice producta, & nunquàm sine peri-

---

(1) Arn..... Trait. des Hern. tom. I, chap. XIV, pag. 115.

(2) Multi sunt qui cubitu supino sanati fuerunt, etiam citra aliorum remediorum usum Avenzoar 24. Thes.... Hildan. cent. 6. Obs. 70.

(3) Quid de causticis censendum scitè consultèque statuerunt clarissimi Magist. Bordenave, in Actis Acad. Chirurg. & Magist. Auvity in suâ Thesi de periculo causticorum in Herniis curandis.

culo imminente tentata fuit (1). Indè perſpicuè videmus quid expectandum ſit de ſequentibus methodis, quarum, prima celeb. noſtri Petiti, in quâ ſacculus in acervum collectus aperturæ inſeritur, ibique agglutinatur: ſecunda Dom. le Blanc (2), quâ ſacculus inciditur, vitatis aperturæ oris: tertia demùm D. Ant. Petiti, celeb. Med. Pariſ. in ſuâ Theſ. propoſita: *an plumbeâ lamellâ ſub cutim novâ arte inſinuatâ rectius, tutiuſque quàm alio quovis artificio contineantur in ſede partes, quæ prolapſu ſuo Hernias facere ſolent?*

§. XXI.

Tria ſunt exteriùs agenda; 1°. partes ſublevandæ debiliores, ne pondere viſcerum graviùs opprimantur; vis reprimenda abdominalium muſculorum, qui, dùm agant, oras aperturæ ſe invicem diſtrahunt: hìc apprimè proſunt fabrefactæ faſciæ ventrales, gallicè *ventrières*, quæ ventrem ſuſtinendo muſculorum actioni favent; 2°. partes dilabentes retinendæ ſunt mediante Bracherio, artificiosè, methodicèque conſtructo; 3°. demùm corroborantibus topicis firmandæ; & certè uberior eſt illorum familia, in quâ, pro mente ſuâ, eligat quiſque; omnia enim recenſere quid opus? Si quis tamen voluerit, pervolvat opera Hollerii, Paræi, Sennerti, Sculteti, Fonſecæ, Dioniſii, Arnoldi, &c. Aliundè nemo inter peritiſſimos

---

(1) Arn... Mém. de Chirurg. *in*-4. tom. II, pag. 453, 455 & 461.... Petit, Œuv, poſth. tom. II, pag. 354 & ſeq.... Je ne ſuis point le ſeul qui ait obſervé que les opérations faites aux Hernies, ſans étranglement, n'ont point de ſuites ſi heureuſes que celles qui ſont faites aux Hernies étranglées......

(2) Précis d'opérat. Chirurg. tom. II, pag. 174.

Chirurgos ignorat è triplici fonte animali, ſcilicet, vegetabili mineralique regno remedia haurienda, & legibus tum Pharmaciæ, tum Chymiæ, habitâ etiam ratione noſtrarum partium, componenda. Non deſunt leporina urſinaque axungia, ovorum albumina, lacertæ, formicæ majuſculæ; Herniaria, piloſella lutea, ſymphitum majus, ſigillum Salomonis, tormentillæ, nuces cupreſſi, coriarius pulvis, pix, reſina pini, ſal gemmæ, vitriolum, alumen, minerales aquæ meraque aqua gelida: in officinis etiam ſunt emplaſtrum contra rupturam, ſpiritus acidi & ardentes, vinum aromaticum, aqua rabelliana, &c. quæ languentes partes corroborare valent.

Sciſcitanti nùm ita ſanatus bracherio deinceps indigeat? Reſponderemus affirmativè: qualiſcumque ſit enim partium ſtatus poſt ſanationem, non firmior eſt quàm antè morbi generationem, ac proinde Hernia nihilominus revertere poteſt; idcircò leve bracherium ſicuti, prophylacticum, adhibendum eſt.

F I N I S.

HANC Diſſertationem, Deo juvante & Præſide M. CLAUDIO-FRANCISCO GARRE, Collegii Chirurgorum Pariſienſium Magiſtro, Academiæ Regiæ Chirurgiæ Conſiliario, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Remenſis Doctore, Scientiarum & Artium Academiæ Andegavenſis Socio, Regiæ Scholæ Militaris Chirurgo primario, Majoris Equilis, necnon nobilium regis Epheborum Chirurgo ordinario, tueri conabitur JOANNES-PETRUS LE ROUGE Pariſinus, præclaræ Artium Facultatis in

almâ Universitate Parisiensi Magister, in Remensi Doctor Medicus, nuper Magni Nosocomii Parisiensis Chirurgus internus, & Regalis Armenti Medicus ordinarius, Dissertationis Auctor.

Die Sabbati 27 mensis Augusti, anno R. S. H. 1785, *à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam,*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

PRO ACTU PUBLICO,

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cythareâ.

M. DCC. LXXXV.